

en for valutauro fjernes, at vi ikke pludselig som en lille valuta kan udsættes for markedets kræfter. Fordelen ved dette eksisterer, men det er klart, at den er svær at sætte tal på.

Der er for mig ingen tvivl om, som det også har været et tema her i debatten, at vælger Danmark at stå uden for den fælles valuta, så vil det være påkrævet at føre en endnu mere disciplineret økonomisk politik, end vi er nødt til at gøre som medlemmer.

At stå udenfor er ikke en fribillet. At stå udenfor kræver større disciplin, men giver ikke større handlefrihed. Jeg noterede mig, at hr. Holger K. Nielsen helt accepterede, at det er en kendsgerning. Det gjorde derimod ikke Dansk Folkeparti, og det undrer mig, fordi jeg har hørt fru Pia Kjærsgaard tale om, at vi skulle bevare den stærke danske krone. Men hvis vi bevarer den stærke danske krone udenfor, så kræver det mere disciplin, vedvarende og år for år, end hvis vi er med i den fælles valuta. Så hvis man vil bevare den stærke danske krone, så stiller det krav, og det ville klæde Dansk Folkeparti på linje med SF at erkende det.

Man spørger så tit i denne debat: Er tilslutningen til den fælles valuta et spørgsmål om politik eller økonomi, og det er jo selvfølgelig begge dele.

Det er en beslutning, der vedrører den fælles valuta, og derfor er den økonomisk i sit indhold og er jo en fordel for Danmark, men det er samtidig en beslutning, der har en politisk kerne, som i bund og grund er et spørgsmål om politik, nemlig spørgsmålet om Danmarks indflydelse på egne anliggender.

Jeg bliver aldrig træt af at sige, at for mig er det en vigtig grundholdning, at politik er for vigtig til at overlade til andre. Det er min grundholdning, det er min personlige grundholdning, og det er også en holdning, som er godt repræsenteret i mit parti. Det er en grundholdning, som partierne til højre og venstre jo ikke deler, for så var de jo ikke ude til højre eller venstre, så det giver sig selv.

Så for fløjpartier er det jo ikke noget problem, at de ikke søger at få indflydelse på egne anliggender, for det ønsker de jo ikke, og det er jo også et kendetegn for arbejdet her i salen. Det er der ikke noget at sige til. Men for mig er det en grundholdning, at man skal søge indflydelse i de sager, der vedrører én selv, og det gør man ved at være med.

I debatten har man forsøgt at gøre danskhed til et problem og problematisere dette ud fra et

spørgsmål om danskhed. Jeg må sige, at for mig er danskhed ikke et spørgsmål om sedler eller mønter. For mig er danskhed et spørgsmål om det danske sprog, natur, kultur, historie. Det er herfra, min verden går, som H.C. Andersen siger. Og jeg holder meget af Danmark, og som Danmarks udenrigsminister er det min opgave at varetage danske synspunkter og danske interesser.

Men min danskhed har intet med mønterne og sedlerne at gøre, og jeg synes, at det er for fattigt at reducere danskhed til et spørgsmål om mønter og sedler, om et betalingsmiddel. Det er både for fattigt, for åndløst, og det er også totalt misvisende, for det er jo ikke sådan, verden ser ud.

For mange danskere er det jo ikke et spørgsmål om deres danskhed, at de bruger sedler og mønter. 2,8 mio. danskere har deres egne dankort, 1,5 mio. danskere har VISA/dankort, som også kan bruges i udlandet, og der er selvfølgelig intet som helst udansk ved, at man indretter sig praktisk og bruger sit Dankort, som jo ikke har dronningens præg på sig, men derimod har ens eget individuelle præg.

Disse plastickort er jo sådan set udtryk for, at vi hver for sig har skabt vore egne betalingsmidler. Vi skal betale for det, det koster, men at gøre selve betalingsmidlet til et spørgsmål om danskhed, anser jeg for at være helt misvisende, og danskerne lever heller ikke efter det i det daglige.

Der er selvfølgelig intet som helst udansk ved at bruge elektronisk betalingsformidling i den ene eller anden form, lige så lidt som der er noget udansk ved, at mønter og sedler skifter udseende. Sådan har jeg det med det.

Derimod finder jeg, det er i dyb overensstemmelse med Danmarks interesser, at vi er med til at bestemme, hvad der vedrører os, og selv er med til at påvirke de beslutninger, som vi alligevel skal leve med følgerne af.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der har været et par temaer oppe, som jeg meget gerne vil have lov lige at kommentere ganske kort. For det første er det blevet sagt, at det går godt for dansk økonomi – det er rigtigt – men at grunden skulle være, at kronen har været devalueret igennem det seneste års tid. Se, det er virkelig en meget stor misforståelse.

Når det går godt for dansk økonomi, skyldes det et meget, meget langt sejt træk, der bygger på fastkurspolitikken, og som har fundet sted